

[Holger Larsen.]

falder paa det Aar, saa jeg tror, det ærede Medlem skal tage det meget stille med Hensyn til, hvor Pengene skal komme fra.

Saa tror jeg, jeg kan lade det ærede Medlem fare, og jeg skal saa sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Ulrich.

Jeg beklager i og for sig ikke, at det konservative Folkeparti har skiftet Ordfører i denne Sag, for det er jo saaledes, at det ærede Medlem Hr. Ulrich fatter sig kort, har ikke saa mange Omsvøb som den tidligere ærede Ordfører, og man kommer derfor nærmere ind til selve Sagens Kærne og ser, hvor Partiet staar. Og her lades der da ingen Tvivl ude. Det konservative Parti stiller sig Side om Side med Venstre og gaar imod dette Forslag, for, siger det ærede Medlem, det er jo letsindigt at fremsætte et saadant Forslag, naar mægtige Skatte-tryk hviler paa Befolkningen. Ja, maa jeg nu sige til det ærede Medlem, som ogsaa beklagede sig over, at et saadant Forslag var Lapperier, at den Gang der var Tale om at komme Formueejerne til Hjælp herhjemme, havde man ikke noget imod at komme ind paa Lapperier i Lovgivningen, da var der ikke noget, der forbød de Konservative med Begejstring at gaa ind i en Lovgivning, som gav Formueejerne visse Gaver. Og jeg vil gerne minde det ærede Medlem om, at Resultatet af det, man den Gang foretog sig — det er en Gang blevet offentliggjort i denne Sal, men jeg kan ikke nægte mig netop under denne Lovs Behandling at komme tilbage dertil — Resultatet af det, man den Gang foretog sig, altsaa ved Lapperier paa Skattelovgivningen, var i Virkeligheden, at 20 000 Skatteydere med Formue paa indtil 100 000 Kr. fik en Eftergivelse paa 600 000 Kr., det var 29 Kr. for hver Skatteyder, at 7 500 Skatteydere med større Formue har delt godt 7 Mill. Kr., hvilket bliver gennemsnitlig ca. 1 000 Kr. til hver, at 271 Millionærer fik eftergivet 3 Mill. Kr., det er over en Bank 11 000 Kr. til hver, og at vore 13 største Rigmænd slap 682 000 Kr. billigere i Skat, det vil sige, at disse Rigmænd hver strøg en Skattegevinst paa 52 000 Kr.

Nu tror jeg, at det ærede Medlem i sit inderste alligevel maa indrømme, at bedre end at give disse Formueejere disse Penge tilbage havde det været at hjælpe de gamle, hvor det kun drejer sig om et Beløb, der paa ingen Maade er større end det, man udleverede til Formueejerne, og jeg lykønsker det ærede Medlem til at komme ud i Landet med disse Tal, med Formueskattens Nedsættelse og med hans Modstand imod Alders-

rentelovens Forbedring! Ja bevares, jeg ved jo godt, at det ærede Medlem tæller Vælgere mellem dem, der fik Skatten nedsat, men jeg synes alligevel, at det Tab, det ærede Medlems Parti led ved sidste Valg, maner til Eftertanke. Jeg føler mig aldeles overbevist om, at det, Valgdagen sagde til Regeringen og Rigsdagen, var dette: Vi vil en Forbedring af de gamle Kaar, vi vil en Forbedring af Invalidere-nydernes Kaar. Det kan man ikke komme væk fra. Det var det, der bevirkede Socialdemokraternes store Fremgang, og jeg vil sige, som der er blevet sagt i en anden Forbindelse, at Valgdagen forpligter. Jeg tror, der er saa megen Realitetssans i den danske Vælgerbefolkning, at den ikke nøjes med at stemme paa Valgdagen, og saa bagefter, naar Folketingsmændene kommer herind, glemmer disses Løfter. Jeg tror, Vælgernes Realitetssans er saa stor, at de siger til sig selv: Nu lægger vi Mærke til, hvordan de Partier, vi har stemt paa, behandler de Sager, som interesserer os mest.

Jeg vil derfor sige til det ærede Medlem, at jeg tror, han og hans Parti er inde paa gale Veje, og var det ikke, fordi det var Synd for de gamle i Øjeblikket, idet man er i Stand til at standse Lovforslaget i det andet høje Ting, vilde jeg ønske dem Lykke paa Vejen; de gaar deres egen Tilintetgørelse i Møde. De kan ikke Aar efter Aar modsætte sig Forbedringer i denne Lovgivning.

Til det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen maa jeg sige — idet jeg takker for Sympatien for de gamle, som jeg naturligvis havde ventet maatte komme —, at jeg har aldrig kunnet forstaa, at en Mand, som var Præst i den danske Folkekirke, kunde modsætte sig en Forbedring i den sociale Lovgivning, og det har da naturligvis glædet mig, at det ærede Medlem, som jeg ogsaa havde ventet, har stillet sig paa den Side, hvor der er Sympati. Men jeg vil gerne gøre ham opmærksom paa — for jeg erkender, at han har Ret i den reelle Betragtning, at Folk i bymæssigt bebyggede Kommuner har daarligere Fradragsregler —, at i de bymæssigt bebyggede Kommuner, hvor der er 2 000 Indbyggere i den bymæssigt bebyggede Del, kan man jo — det vil sige, det er overladt til Sogneraadet — i Henhold til Loven faa samme Fradragsregler som i Bykommunerne. Men der ligger en Mængde bymæssigt bebyggede Kommuner, som ikke har disse 2 000 Indbyggere i den bymæssigt bebyggede Del, og det er rigtigt, at det er her, der maa sættes ind og bringes Hjælp. Man vil dog altid være nødt til i Lovgivningen at sætte